HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מהו למינקט מיניהו ומיכל. כלומר לגידולין דילהו לא מצעית לן שהרי לפני המיר עומר של חמתק את הזרעים קודם שנזרעו וזרעם קודם העומר ולא הסריסו הוו הגידולין חמורין עד שיצא עומר הבא כי קא מיבעי ליה לנקוטי מן הזרעים שבקרקע ומיכל לאחר העומר: **ושרינהו עומר.** שהעומר ממיר את התלושין מדשים של שנה זו ואת גידולין המחוברין שהסריסו: **או דלמא בטליהו לגבי ארעא.** ובקרקע בעלמא דמו ולא שייך עומר וגבייהו למסריהו: **נעי ר' אמי מוגלף.** הא מתני להא דתניא לחין להו לכל הך דתמני': **ניטול מקח.** יותר משמות: **יש להן או אין להם.** מי אמרינן מאל תוגו (ויקרא כה) הוא דלימעוט והא לאו בכלל מוגלף הוא אלא לגלוי מקח טעות הוא או דלמא כיון דלאו דבר שבמדה הוא ולא מטעייה בדיבורים כשאר דין מוגלף הוא: ר' יוחנ ור' ירמיה מילתא בפני עצמייהו אמרי ולאו אדלקי למי קיימי אלא ר' [ירמיה] אקרקעות ורבי [יוחנן] אהקדשות אמרי משמיה דר' יוחנן אמרו אהקדשות יש להן מוגלף אין להם מוגלף אבל אקרקעות אין להם מוגלף: **יצא לחולין כו'.** למ"ד צריך לעשות הכל אבל מדברינן צריך לגלם להקדש מוגלפו ולמ"ד צריך לעשות לו דמים דבר תורה דים להקדש ניטול מקח יצא לחולין כנגד המעות שנתן והשתא יתחלל בדמים שיגלם וקמ"ל דלא למימרין כיון דים להקדש ניטול מקח יבטל הפדיון ולא יצא לחולין כלל כמו בהלישו להמקח בטל והיינו טעמו משום דבהלישו המתנה חוזר משום שאינו רוצה להחזיר המוגלף ואפילו אם המתנה פוטרו מלהחזיר מ"מ שניהם חוזרים כיון שהמתנה היה יכול לבא לידי הפסד אם לא ילכנים ויחזור בכדי שיגלם אבל הקדש המתנה אינו יכול לבא לידי הפסד כשידע המחלל שאינה הקדש לא יוכל ליהנות עד שיוסיף על דמיו כדי שוויו וע"כ צריך להוסיף והא יוכל לחזור לפני' מתחייב להקדש בטעות מפסיד כדמתרינן ים נוחלין (ב"ב דף קלג: ושם ד"ה ולא) לא תשיימיה את למחילתו לגבוה כמסירתו להדיוט כ"ש כאן שיתחייב להוסיף לא"פ שטעה והיה סבור שיתחלל בכך כל שטעה ולא יטרח להוסיף כי מ"מ נתרצה לשוה בשוה ולא נתכוון שתתמעט למעות הקדש ואינו יכול לחזור ולכך אין שניהם חוזרים: **והאמר רבי יונה אהקדשות.** ניטול מקח ים להם ולא היה יכול לתרץ דניטול מקח ים להם מדברינן למ"ש בתוספתא דמקח ים להם אונאה אין להן ביטול מקח ים להם. משמע דלכך נתמן לא פליג אלכא דמקח רבו ומקשה לר"ת דבפ' המקבל (לקמן דף קמ. ושם) אמרינן זבן בר' ושוה ק' סבור מינה כו' אמר רב נחמן אין אונאה לקרקעות אלמא אפי' ניטול מקח אין להם אונאה ותירץ ר"ת דאין אונאה עד פלגא אבל מפלגא ולמעלה אמר ר"נ הדר א"ר חמא אונאה אין להן ביטול מקח יש